

Tida med berøringsangst er over

Taler

Astrid Willa Eide Hoem

Dato

23 februar 2021

Sted

Digitalt

Omstendigheter

Arbeiderbevegelsens 22. juli-seminar: "Hatet som dreper"

1

Tida med berøringsangst er over

Astrid Willa Eide Hoem

5 Leder i AUF

10

I år er det 10 år siden 69 mennesker ble drept på øya vår. Og 8 mennesker ble drept i regjeringkvartalet.

15

Ti år siden vi mista partikamerater, venner, søsken og barn.

20

Alle de som aldri blir eldre enn de var 22. juli 2011.

25

De som for alltid vil være 15, 18 eller 22 år.

Alle som akkurat hadde starta på videregående, akkurat ha fullført fagbrevet, akkurat tatt lappen eller akkurat fått sin første kjæreste.

Vi får aldri vite hvem de ville vært i dag, 10 år etter.

30 Ikke sitte rundt middagsbordet deres. Diskutert.

Vi får aldri vite hvordan de ville tenkt om det som skjer rundt oss, drømt for framtida eller hvordan de ville levd livene sine.

35

Mange kjente de. Andre fikk aldri muligheten til å bli kjent med hvem de var. Men det er ikke for sent. For alle kan gjøre jobben med å vite hvem de var. Fortelle historiene om dem. Minnes de.

40

De fleste husker hvor de var og hva de gjorde 22. juli 2011. Noen var på ferie, andre var hjemme.

45

Noen var på jobb for demokratiet, andre av oss på sommerleir.

50

Nå kommer generasjonene som har få eller ingen egne minner av 22.juli inn i skolen, inn i organisasjoner, inn i Arbeiderpartiet og inn i AUF.

55

Da er det vi som må fortelle historiene.

60 De som imponererer meg mest er AUFerne

- de som aldri glemmer, selv om de var for unge til å huske.

65 Som kjemper videre for det de trodde på og som holder fast i troen på at en bedre verden er mulig.

70

For kampen trengs fortsatt.

75

Ti år etter vet vi at kampen mot hatet ikke er vunnet.

80

Det var et målretta politisk angrep retta mot regjeringskvartalet og AUFere på
sommerleir.

85

Et angrept planlagt og drevet fram av hat.

90

Hat mot mangfoldet.

Hat mot likestillinga.

Hatet mot fellesskapet vårt.

95

Det hatet hadde fått vokse opp i våre klasserom, i vårt nabolag, i vårt samfunn.

Historia om 22.juli starta ikke den dagen, og det stoppa heller ikke den dagen.
For det er historia om rasisme og høyreekstremisme i Norge.

100

Det er historia om rasismen som drepte Benjamin.

Ideologien som drepte venna våre

Og hatet som drepte Johanne og angrep Al-Noor-Moskeen.

105

I rosetogene lovte vi hverandre aldri mer 22.juli.
Vi visste det allerede da vi lovte det at det ikke ville bli lett, at det ville bli
110 beintøft. Men at det var viktig. Livsviktig.

Og skal vi holde løftet vi ga, så må vi ta oppgjøret med kreftene som drev
115 terroren fram.

For beredskap er mer enn helikopter. Mer enn politi og sperringer.
120

Beredskapen i samfunnet vårt er oss mennesker.
Fellesskapet vårt. Diskusjonene vi har. Ordene vi bruker.
125 Beredskap er vi mennesker som står sammen opp mot urett.
Det er å lære av vår egen historie.

130 Vi må ta oppgjøret med hatet hvis vi med full styrke skal kunne si
Aldri mer Benjamin
Aldri mer 22.juli
Aldri mer Johanne

135

I mange år synes jeg det var vanskelig å snakke om 22.juli
Jeg var redd for at det var eneste folk skulle tenke når de så meg
Redd for at det skulle definere hele meg som menneske
140

Sånn tror jeg kanskje vi i Arbeiderpartiet har hatt det som parti også
Det er vondt og vanskelig

Fordi det var et angrep på oss. På våre verdier

150 Det gjør det vondt å snakke om

Og det kan være skummelt. Fordi vi veit at hatet lever der ute fortsatt. Og vi vet
155 hvilke reaksjoner vi kan få når vi snakker høyt om det.

Men ti år etter vet vi at vi er nødt til å snakke om det.
160 For hvis ikke vi gjør det, så er det neimen ikke sikkert at andre gjør det.

I tida etter 22. juli var det riktig å si at det var et angrep på alle.
165 For det opplevdes som et angrep på de som fikk naboene sine hjem
På landet vårt
På fellesskapet
Og demokratiet

170

Men vi mistet kanskje ærligheten om at det også var et angrep målretta og
planlagt mot AUF.
Mot Arbeiderpartiet
175 Mot Arbeiderbevegelsen.

Derfor trenger vi et politisk oppgjør etter 22.juli
180 Et oppgjør mot hatet
Mot det som truer mangfoldet
Fellesskapet og limet i samfunnet vårt

190 For ti år etter har vi sett at de høyreekstreme kreftene er mer organisert.
Hva som er greit å si i samfunnsdebatten har flyttet seg

195 Det betyr ikke at vi samles på valen en gang for alle også er oppgjøret tatt. Det er
en kamp vi må kjempe hver eneste dag:
Og den begynner som så mange andre kamper, her hos oss, her i
Arbeiderbevegelsen.

200

Og vi må gi en tydelig beskjed:

205

Tida med berøringsangst er over.

210 Nå er det tid for mot, tid for å våge.
Tid for å kjempe mot. Og for å kjempe for.

215 Tiden for alle oss som bærer en drøm

om en bedre verden

220

For det starter med oss.

225

230

Da vi løftet rosene våre og lovte hverandre aldri mer 22. juli
Så lovte vi hverandre også å hver eneste dag ta kampen på vegne av de som ikke
kunne lengre

235

Det løftet skal vi holde i år.
Og i alle år som kommer.

240

Kilde

<div>Manus fra AUF</div>

URI

<https://www.virksommeord.no/tale/tida-med-beroringsangst-er-over>

245

250

255

260